

Ontslag na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 30 november 2012, ingekomen op 13 december 2012, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 12 november 2012 om appellante ingaande 1 maart 2013 ontslag te verlenen op grond van artikel 3.8., lid 5 van de CAO PO: ziekte of arbeidsongeschiktheid met in achtneming van de bepalingen van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair onderwijs (BZA).

Op 21 januari 2013 heeft verweerster een verweerschrift ingediend vergezeld van 10 bijlagen.

Verweerster heeft de commissie verzocht het beroep zonder zitting, schriftelijk, af te doen. In een e-mailbericht van 12 januari 2013, gericht aan verweerster, heeft de echtgenoot van appellante namens deze te kennen gegeven hiermee akkoord te gaan. De commissie kan hiermee instemmen en doet thans overeenkomstig artikel 247 van het Rechtspositiebesluit WPO WEC zonder zitting uitspraak op het beroep.

2. De feiten

Appellante, geboren op 10 juni 1951, is sinds 1971 werkzaam in het onderwijs bij verweerster, dan wel haar rechtsvoorgangsters, en zij was laatstelijk sinds november 2010 werkzaam als leraar bij de basisschool .. te ..... met een werktijdfactor van 1,0000. In 2008 is appellante arbeidsongeschikt geworden als gevolg van een CVA. Na een periode van re-integratie heeft appellante het werk weer enige tijd hervat, maar op 15 november 2010 is zij weer volledig arbeidsongeschikt geworden. Hierna heeft zij niet meer kunnen hervatten. Met ingang van 12 november 2012 is aan appellante een uitkering ingevolge de WIA(WGA) toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80-100. Bij besluit van 12 november 2012 heeft verweerster appellante wegens blijvende arbeidsongeschiktheid ingaande 1 maart 2013 ontslagen.

3. De standpunten van partijen

Appellante heeft tegen het ontslag aangevoerd dat gelet op de aard van de aan haar toegekende WIA(WGA) uitkering volgens het UWV nog een verbetering in haar situatie te verwachten is. Voorts stelt zij dat de overplaatsing naar de drukke basisschool Scharn in 2010 de oorzaak is van haar huidige arbeidsongeschiktheid.

Verweerster heeft hiertegenover gesteld dat aan alle voorwaarden, die het BZA aan een ontslag stelt, is voldaan en dat er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

4. De motivering

De commissie moet gelet op artikel 3.8., aanhef en onder 5, van de CAO PO beoordelen of bij het ontslag van appellante voldaan is aan de vereisten die daaraan gesteld worden in artikel 20, tweede lid, van het BZA.

Niet in geschil is dat appellante ten tijde van het ontslag ononderbroken meer dan 24 maanden arbeidsongeschikt is geweest voor het (volledig) vervullen van haar functie. De bedrijfsarts heeft verweerster geadviseerd dat een (volledig) herstel binnen een periode van zes maanden redelijkerwijs niet kon worden verwacht. Daargelaten of de beslissing van het UWV om aan appellante een WIA (WGA) uitkering toe te kennen juist is geweest (daartegen loopt nog een bezwaarprocedure), indien uit die beslissing kan worden opgemaakt dat volgens het UWV nog een verbetering is de gezondheidssituatie van appellante te verwachten is, betekent dit nog niet dat er een reële mogelijkheid aanwezig was dat appellante binnen zes maanden na 15 november 2012 weer zou zijn hersteld en haar werkzaamheden als groepsleerkracht weer zou kunnen vervullen. Dat laatste is door appellante ook zo niet gesteld en kan gelet op de bij de stukken beschikbare rapportages ook wel uitgesloten worden geacht.

Tenslotte is niet gesteld of gebleken dat er voor appellante bij verweerster nog reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Het vorenstaande betekent dat de commissie van oordeel is dat bij het ontslag door verweerster niet gehandeld is in strijd met de hiervoor genoemde voorschriften van de

CAO PO, dan wel het BZA. Aan de daarin aan een ontslag gestelde voorwaarden was voldaan. Het beroep is daarom ongegrond.

De commissie merkt naar aanleiding van het beroepschrift nog op dat aan deze conclusie niet kan afdoen de stelling van appellante dat haar huidige arbeidsongeschiktheid zou zijn veroorzaakt door de overplaatsing naar een zeer drukke school in 2010. Appellante heeft deze stelling niet onderbouwd en uit de stukken komt wel naar voren dat het hier ging om een vrijwillige overplaatsing met instemming van appellante en dat hiertoe met de beste bedoelingen juist in het belang van appellante is besloten. Indien het al zo zou zijn dat dit achteraf gezien toch niet zo'n verstandige keus is geweest, dan staat dat thans toch niet aan het onderhavige ontslag op grond van blijvende arbeidsongeschiktheid in de weg.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 24 januari 2013 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.